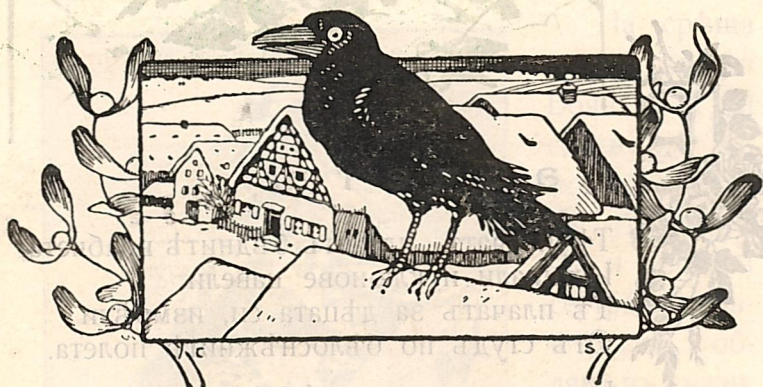

Тѣ плачатъ, плачатъ бѣднитѣ врабчета,
Измръзнали и клюнове навели.
Тѣ плачатъ за другарчета, измръѣли
Отъ гладъ по бѣлоснѣжнитѣ полета...

Гладна-Птичка.

Враната на пѣтъ за топлитѣ страни.

Събрали се орляци птички. Ще отлитатъ къмъ топлитѣ страни. Тѣ си думали:

— Врѣме е за пѣтуване. Днитѣ станаха кжси, ношитѣ — студени. Листата пожълтѣха, мухитѣ и бубулечкитѣ се скриха коя кждѣто можа. Хайде по-скоро да полетимъ къмъ топлитѣ страни, задъ топлитѣ морета, додѣто не ни е сварилъ тукъ дѣдо Мразъ, а то сваре ли ни, лоша ни е работата!

— Добрѣ. Утрѣ всички да полетимъ! Казала най-старата отъ тѣхъ.

На утрото, по изгрѣвъ слѣнце, всички птички се събрали на стария брѣстъ, построили се въ правилни редове и литнали къмъ топлитѣ страни.

Ето на срѣща имъ една врана: